

העלון טעון גניזה - אין לקרוא בזמן התפילה

מאמר דניאל

פרשת חיי שרה

"ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה" - חז"ל אומרים שבגלל הברכה הזאת היתה רבקה עקרה שלא יאמרו שהתברכה רבקה מאותה הברכה, ונשאלת השאלה, הרי כתוב "אל תהי ברכת הדיוט קלה בעיניך ואפילו של גוי" אז מדוע חששו שהברכה שלהם תקיים? או אם נשים לב, בברכה שבידו את רבקה לא מזכיר שם ה', ולכן אין הברכה צריכה להתקיים כי אין בה הזכרת ה'. ולכן צריך תמיד להזכיר את ה' בכל פעולותינו, בכל החלטה וצעד של האדם בחיים, לדעת ולהזכיר "בעזרת ה'".

"ויהיו חיי שרה" - "ויהיו" בגימטריה 37. בא לרמז לנו על 37 השנים הטובות של שרה אמנו מהרגע שיצחק נולד ועד שנפטרה שרה. ורש"י מפרש על הפסוק "בת ק' כבת כ". לומר לך ששרה היו לה שתי מעלות, גם היתה כל ימיה כמו בת כ' (20) מבחינת הוריות למצוות וגם היתה בת ק' (100) רחוקה מתאוות העולם הזה. אך אם נסתכל בפרקים ק' ו כ' בתהילים: פרק ק' זה "מזמור לתודה" ופרק כ' זה "יענך ה' ביום צרה", אפשר לפרש שני פירושים, פירוש אחד צריך להודות לה' בכל המצבים גם בצרה. פירוש שני, אם אדם יגיד מזמור לתודה וכל הזמן יודה לה' אז "יענך ה' ביום צרה" ה' ידאג לך וישיע אותך מכל צרה. וזה רמז לדברי רש"י הקדוש על הפסוק "שני חיי שרה", כלומר, "כולם שוין לטובה", ובאמת לשרה היה הרבה צער וייסורים בחיים. עד גיל 90 לא היו לה ילדים, וגם נלקחה בבית פרעה ובבית אבימלך, ואת הכל קיבלה באהבה. וזה הפירוש כולם שוין לטובה, שבטעות לא נטעה ונחשוב שרק 37 השנים שיצחק היה חי היה לה טוב, אלא שגם הימים הקשים היו נחשבים בעיניה לטוב בדיוק כפי השנים שקיבלה את בנה יצחק.

"ויבא אברהם לספר לשרה ולבנתה" - אפשר לשאול שאלה, רק אברהם בא לספר לשרה? היכן היה יצחק? וכמו שאנו אומרים בתפילת שחרית "וישב אברהם אל נערו" אז היכן יצחק? למה לא נאמר וישבו אברהם ויצחק? ואפשר לתרץ על פי המדרש, שמכיוון שנשחט רוב הקנה של יצחק והיה בסכנת מוות באו מלאכי השרת ולקחוהו לגן עדן לרפא אותו ונשאר שם שלוש שנים. ולכן נאמר ויבא אברהם לספר לשרה ולא נאמר גם יצחק שבא כיוון שהיה בגן עדן. אפשר גם לדאות עוד הוכחה מהתורה, דבר זה נרמז לנו מתי שיעקב נכנס אצל יצחק לקבל את הברכות, יצחק אמר "ראה ריח בני כריח השדה אשר ברכו ה' " ורש"י מפרש שהריח ריח גן עדן, והרי מהיכן ידע יצחק איזה ריח יש לגן עדן? וזה מה שאמרנו למעלה, שהיה שלוש שנים בגן עדן לאחר העקידה שם התרפא.

"ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי" - מדוע כפל המילים "אשר חי"? הרי ברור לנו הדבר שהוא חי בשנים האלה, ומדוע פה מודגש אצל אברהם אבינו המילים "אשר חי" והצל אחרים לא מצאנו שנאמר את הכפילות הזאת? ומפרש הגר"א שבאמת היה צריך אברהם לחיות מאה ושמונים שנה כמו יצחק, אך רק כדי שלא יראה את עשיו יוצא לתרבות רעה נפטר חמש שנים קודם זמנו. בגלל זה הכתוב מדגיש "אשר חי", כי ה' קיצר את חייו ב 5 שנים על מנת לא לצער אותו בכך שיראה את מעשי עשיו.

"כל המקבל את הקיים בהבנה מאושר הוא. האושר נמצא בהישג יד ואין לחפשו במקום רחוק או אחר"
(רבי נחמן מברסלב)

הילולת הצדיקים

חודש חשוון
כ"ה - הרב שלום לופס
כ"ד - ר' יעקב חביב (עין יעקב)
כ"ג - ר' צבי מקראקא
רבינו יונה
הרב אור שרגא
כ"ב - ר' חיים הכהן ופפורט
ל' - ר' אליעזר יהודה ולדינברג

חודש כסליו
א' - ר' יוסף מקראקא (הנהגות השם)
ב' - ר' רבי יצחק דיון
רבי אהרן קוטלר

זמני השבת

ר"ת	יציאת שבת	כניסת שבת	הוספת זמן לזמן אור החיים
17:46	17:13	16:02	ירושלים
17:42	17:09	16:19	ת"א
17:42	17:09	16:19	חיפה
17:46	17:13	16:22	באר שבע

העלון מוקדש לרפואה:

הרב אפרים בן מחבובה
צ'צ'אן בן ביסקה
חולה בת חביבה
אהוד בן רבקה
מרים בת אסתר בלור
ליטל בת אורנה חווה
ראובן בן חנה

שבת שלום ומבורך!
העלון מוקדש לעילוי נשמות:

אורלי בת סעידה, נוריה בת נעימה, קוקב בת אביגיל, אינס בת מרים, חדוזה בת מסעודה, ציפורה בת רבקה, דנין בת מזל, שרה בת זילפה, אליס עישה בת סימי, גרשון בן רחמה, אהרון בן חולה, חי בן ירדנה, חנניה בן אסתר, יהושוע בן תמו, יחזק בן בסקי, נתאל בן אורלי, ישראל בן נוי, יעקב בן סעידה, שמעון בן עיישה, יצחק בן רחל, דוד בן נטע, יקותיאל בן שושנה.

מתורתו של הרב יורם מיכאל אברג'ל זיע"א

בצור ירום

על ידי מעשי הטובים של כל יהודי ויהודי, השכינה שורה עלינו, וככל שיותר יהודים עושים מעשים טובים, הם גורמים יותר להשראת השכינה.

וידוע שתפילת ציבור בכל ימות השנה שווה כמו תפילת יחיד בעשרת ימי תשובה, כלומר לגבי הציבור כל יום הוא כמו עשרת ימי תשובה, והלילה כאשר יהודי עושה מעשים שאינם טובים הוא דוחה את השכינה, כעת הרב מתחיל עם הקושיות, לא שהרב מקשה קושיות האלה, אלא שלרב היתה חכמת אלוקים, הוא ידע שתיכף אחרי שהוא יגיד את דבריו, יהיו הרבה שאלות, ולכן הוא לא רצה לחכות עד שישאלו, אלא הקדים ושאל לפניהם. כך שאם מישהו ישאל הוא יאמר לו "אני כבר כתבתי את השאלה הזאת" כדרך שאמרו כבר קדמוני רבנו, כמו שמוזכר בגמרא (חולין קה א) על אביי שכל יום היה עושה סידור בעסקים שלו לבדוק שהכל תקין, כיוון ששמואל הבטיח שכל מי שיסייר בבבלי בכל יום, לבדוק איך פועל פלוני עובד, ולשים עין שלא יהיה שם זלזול - ימצא אסתיא (מטבע יקר שהיה באותם זמנים), ולכן אביי עשה סיבוב יום יום ולא מצא שום אסתיא (מטבע). יום אחד הוא מוצא את הפועל הכי טוב שלו לוקח תבילת עצים, שאל אותו להיך הוא לוקח את התבילה, אמר לו שהוא התכוון להביא אותם לבית של כבודו, אמר לו "כבר קדמוני רבנו, אני לא הומנתי אותם, לכן בבקשה מנך החזר אותם למקומם". הרב שואל שתי שאלות - וצריך להבין במסכת אבות פרק ב' משנה י"ג, "ואל תהיי רשע בפני עצמך" - התנא אומר לנו שחם ושלום אסור ליהודי לחשוב את עצמו כרשע, אם כן, איך אפשר לומר שמשביעים את האדם שיחשוב את עצמו כרשע, הרי לכאורה זה נגד משנה מפורשת שאוסרת על האדם להחזיק את עצמו כרשע! ואם כן קשה איך יתכן שבשמיים תהיה התנגדות בין השבועה שה' משביע לבין משנה מפורשת זו? ולכן צריך להבין מה טיבה של שבועה זו.

אמרי נועם

בתחילת הפרשה התורה מספרת לנו על פטירתה של מייסדת האומה הקדושה, שרה אימנו ע"ה, ועל בואו של אברהם אבינו "לספור לשרה ולבכתה".

ומבאר מרן סאר דורנו ותפארתנו רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל שהתורה התכוונה לרמוז לנו שאברהם אבינו לא הרבה בבכיות אלא בנה רק מעט ולכן האות כ' במילה "לבכתה" קטנה, ונהג כך משום שידע היטב אילו מעשים טובים ונפלאים עשתה שרה אימנו במשך כל המאה עשרים ושבע שנים שהייתה חיה. וצפה ברוח הקודש מה הטוב והשכר העצום שצפן לה ה' בעולם העליון. לפי מדרש תנחומא, בהספד שנשא אברהם אבינו על פטירתה של שרה, הוא אמר לראשונה את פסוקי "אשת חיל" המפורסמים לנו בספר משלי (שלמה). פסוקים אלה אומנם נכתבו לראשונה בספר משלי, אך לא שלמה הוא זה שחיברם אלא אברהם אבינו חיברם בהספד לשרה אשתו, ושלמה המלך ברוב חכמתו זכה לחברם בספר משלי ברוח קודשו. וזכיר את אחד הפסוקים: "דרשה צמר ופשתים" ומבאר המדרש שהכוונה היא ששרה אימנו דרשה בכל תוקף להפריד בין יצחק (צמר) לישמעאל (פשתים) והצמר והפשתים הוזכרו לנו לפני כן עוד מקין והבל, שמפרש רש"י על קורבנו של קין שהביא קין במנחתו זרע פשתים. לעומתו קורבנו של הבל היה מבכורות צאנו, ולצאן יש צמר, נמצא שקין הוא כנגד פשתים והבל כנגד הצמר. וכמו שקין היה רשע ורצח את הבל כך ביקש גם ישמעאל להרוג את יצחק, ולכן אמרה שרה לאברהם "גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא ירש בן האמה הזה עם בני עם יצחק" (אמרי נועם).

הליכותיו והנהגותיו בקודש של סידנא בבא סאלי

המשך משבוע שעבר... (הבבא סאלי סירב להתארח אצלם בטענה שהם בעלי מחלוקת, מיד קיבלו עליהם ליישב את המחלוקת, ורק לאחר מכן הסכים הבבא סאלי להיכנס ולהתארח בביתו של ר' מסעד אוהיון.)

תוך כדי הסעודה, הביאו ראש של דג בגודל 20 ס"מ, הצדיק סירב לאכול מן הדג, ומניחין שראו זאת סלם, גם הם לא רצו לאכול ממנו, בעל הבית התחיל לשחות קצת ערק, ובא לאכול מהדג, אך הבבא סאלי הזהיר שלא יאכל מהדג, בעל הבית המשיך להתעקש לאכול מהדג, והצדיק ניסה להוהידו, אך לבסוף לא הקשיב לקולו של הבבא סאלי, ואכל מהדג, לא עברו כמה שניות מאז אכילתו מהדג, התחיל להסתולל ולצעוק והסתבשה עליו דעתו, הוא סיפס לג וכולם פחדו שהוא יקפץ ממנו, הבבא סאלי ביקש מכולם לשיר שירים ולשמח, "על ידי השמחה והפיסטים אנו נתקן את הענין" כולם החלו לשמוח ולשיר שירים יחד עם הצדיק, ולאט לאט ככל שהרבו בשמחה ובשירים, מצבו של בעל הבית השתפר אט אט עד ששב להיות כאחד האדם, ושב לשולחן. "הוציאו את הדג מהשולחן, הוא סיים את תיקונו כאן" ציוה סידנא בבא סאלי ולא פירש...

רבנו הקדוש רבי נחמן מברסלב

בענין שבירת הכעס והמיחזות הרעות, היה הצדיק ר' נחמן מופלג בקדושה מאוד מאוד, וסיפר כי בתחילה היה כעסן גדול, אך כשרצה להיות איש כשר כרוצן ה' יתברך, התחיל לשבור את מידות הכעס עד שזכה לשברה לגמרי... ומעשה שהיה בימות החורף, נכנס לביתו של רבי נחמן אחד מאנשי שלומו, וראה איך שהבית מלא עשן של עצי הסקה מחמת רשלנותו של המשרת ותכף הקים מהומה ורעש והחל לצעק על המשרת שיכבה את האש ויאחוד את בית רבינו. לאחר מכן, שאל האיש את רבי נחמן מדוע לא העיד למשרת על העשן המתרבה בבית, ענה לו רבינו "כי דרך העולם היא שבפעם הראשונה מצוים בנות, ובפעם השנייה מגבירים את הקול, ובפעם השלישית כבר באים לידי כעס, ומשום כך, העדפתי להחריש (להיות בשקט) מלכתחילה. רק בשביל לא להגיע לפעם השנייה והשלישית... רק בשביל לא להגיע לידי כעס, העדיף רבינו הקדוש להחריש מלכתחילה. (שבחי הר"ן כב).

גם אתם יכולים להיות שותפים בזיכוי הרבים!

להקדשת שם להצלחה, לרפואה או לעילוי נשמת בעלון מאמר דניאל

צרו קשר במס': 0523458725

הבעל שם טוב הקדוש

כאשר הבעל שם טוב הקדוש היה נער צעיר, הוא נהג תמיד להצניע לכת, ולהסתיר את מדרגתו וקדושתו. התנהג תמיד בפשיטות, התנדב לסדר את הספרים בבית הכנסת, לסדר את השולחנות, הכיסאות ואף לטאטא את הרצפה. על מקל המטאטא שלו, היה כתוב "שויתי ה' לנגדי תמיד", וכך בעצם היה בעל שם טוב עובד את ה' תמיד בשמחה ורואה את ה' לנגד עיניו תמיד.

יום אחד בזמן שהבעל שם טוב הקדוש היה מטאטא את הרצפה ומסדר את השולחנות בבית הכנסת, נכנס יהודי פשוט ותמים, והחל לבכות ולהתחנן על נפשו מול היכל הקודש. הבעל שם טוב שמע את שיחתו של היהודי הפשוט מבלי שאותו יהודי שם לב לכך.

כאשר אותו יהודי עמד לצאת, פנה אליו הבעל שם טוב בחיך "שלום לך יהודי יקר מה נשמע?" אותו יהודי ענה לו "בסדר" תוך כדי שהוא עצוב. אותו יהודי סיפר לבעל שם טוב שהוא לא מוצא את הדרך לאושר, הוא רוצה להיות מאושר ולא יודע מה צריך לעשות עבור זה. "תראה" אמר לו הבעל שם טוב הקדוש, "האושר, נמצא אצל האדם עצמו, ולא בשום מקום אחר, הכל תלוי במחשבה של האדם והראיה שלו את פני הדברים". (ועל זה אומר רבינו נחמן מברסלב "כל המקבל את הקיים בהבנה מאושר הוא. האושר נמצא בהישג יד ואין לחפשנו במקום רחוק או אחר"). והוא הבעל שם טוב להגיד לאותו יהודי, כמה פטוקים והראה לו כמה החיים שלו שמחים ומאושרים ושיש לו פרנסה ברוך ה' ושיש לו אישה ילדים וכו'. אותו יהודי החל לשמוח שמחה גדולה שאין כדוגמתה. מהיהודי "האומלל" על פני האדמה, בשניה אחת, ברגע אחד, אחר שהבעל שם טוב הראה לו את פני הדברים, הפך אותו יהודי להיות שמח. הבעל שם טוב המשיך לשוחח איתו בדברי תורה וחינוך, ואותו יהודי פשוט החל להבין שלא עומד מולו אדם פשוט, (הרי כולם חשבו את הבעל שם טוב ל"עוזר המלמד" זה שמסדר את בית הכנסת, מסדר את השולחנות כיסאות וכו'). לאחר שהבעל שם טוב תיקן את אותו יהודי ו"החזירו לחיים המאושרים", הסתלק מיד מאותה עיריה והמשיך בדרכו הלאה לעיריה אחרת. כך הבעל שם טוב נדד בדרכים, בכפרים, חיפש יהודים פשוטים ותמימים להשיבם לה' יתברך ולשמחם.

יום אחד, ישראל הנער, הגיע לכפר של אנשים עובדי אדמה (חקלאים), הוא חיפש יהודים ברחובות אך לא ראה, הוא הלך לשדות לחפש את החקלאים, אך גם שם לא מצא איש. "כנראה בבית הכנסת אמצא אנשים". הוא הגיע לבית הכנסת, ולמולו נגלה מחזה מדהים. בית הכנסת היה מלא עד אפס מקום, כאילו היה זה יום הכיפורים. ישראל הנער, נכנס לבית הכנסת, ניגש לאחד האנשים ושאל "מדוע התאספתם כאן? האם יש חג כלשהו?". "לא, לא יום חג היום, אנו נמצאים בתקופה קשה. אנו חקלאים וזה כבר כמה חודשים שלא ירד גשם, החורף כבר עבר, וכל השדות שלנו יבשים, ניסינו לחשוב מה לתקן במעשינו, אך לא מצאנו דבר. ולכן, הזמנו רב גדול וקדוש שיריד לנו דרך תשובה ומוסר, על מנת שנוכל לזכות לגשם". והנה כאשר הגיע הרב, לא עברה דקה, וכבר הרב החל להוכיח את היהודים הפשוטים והתמימים, הוא הטיח בהם האשמות ועבירות שבכלל אולי ולא עשו, והחל לתלות בעוונות שלהם וביטול התורה, את הסיבה לכך שלא ירד גשם. כולם החלו לבכות, פתאום ישראל הנער הצעיר התפרץ, "שקט, הפסק נא את דרשתך, מדוע אתה מאשים יהודים פשוטים ותמימים במעשים ועבירות קשות שכאלה? "הבה יהודים יקרים, ניצא החוצה, נרקוד ונשמח ונודה לה, ונקש ממנו גשם". הנער הצעיר, הפיח תקווה בלב היהודים התמימים, כולם יצאו עם הנער לרקוד ולשמוח לבקש מה' גשם, לא עברו דקות ברדודות, והשמיים התכסו בעננים, טיפות החלו לטפטף, ולאחר כמה דקות נשמע ברכה ירדו בשפע. כולם ראו באותו נער "איש קדוש" הם החלו לברכו ולחבקו ולהודות לו, הנער הזה גדל והתפרסם בעולם בשם: רבי ישראל בעל שם טוב.

הרב הגאון ישראל אברג'ל שליט"א

איחא במסכת אבות(פ"ה, מ"ז), יהודה בן תימא אומר "הוי עז כנמר, וקל כנשר, ורץ כצבי, וגיבור כארי, לעשות רצון אביך שבשמיים. מצאנו שנקט התנא בלשונו ארבע מידות, שהם: ענות, קלות, זריזות וגבורה, שכולן נצרכות ואף מוכרחות לעבודת ה' יתברך.

ובדברים אלו בחר רבינו הגדול רבי יעקב בן רבינו אשר, "בעל הטורים" לפתוח את חיבורו הגדול "ארבעה טורים" אור"ח סימן א,

זה לשונו: יהודה בן תימא אומר הוי עז כנמר, וקל כנשר, ורץ כצבי, וגיבור כארי, לעשות רצון אביך שבשמיים. פירט ארבעה דברים בעבודת הבורא יתברך והתחיל ב' עז כנמר - לפי שהוא מלל גדול בעבודת הבורא יתברך, לפי שפעמים אדם חפץ לעשות מצוה ונמנע מלעשותה מפני בני אדם שמלעינין עליו, ועל כן הזהיר שתעזו פניך כנגד המלעינין, ואל תמנע מלעשות המצוה. וכן אמר רבי יוחנן בן זכאי לתלמידיו, יהי רצון שתהא מורא שמיים עליכם כמורא בשר ודם (ברכות כח:). וכן הוא אומר לעניין הבושה, שפעמים אדם מתבייש מפני האדם יותר ממה שיתבייש מפני הבורא יתברך, על כן הזהיר שתעזו מצתך כנגד המלעינים ולא תבוש.

הרב הגאון ראובן אלבז שליט"א

חסידי הגיע לאדמו"ר שלו על מנת לבקש ברכה. הוא היה חולה במחלה קשה. הוא הלך לרופאים, טופל על ידי טובי הפרופסורים אך כל הטיפולים לא הועילו. אמר לו הרבי "סע לעיר פלונית, שאל שם על דוקטור רחמן. הוא רופא ידוע גש אליו והוא ימצא מזור לחליך". עזב החסיד את ביתו ויצא לדרך. לאחר ימים רבים הגיע סוף סוף אל העיר המבוקשת. ניגש לאחר מתושבי העיר ושאל "אמר לי בבקשה היך מתגורר דוקטור רחמן?"

"מצטער, אינני מכיר רופא בשם זה." ניגש החסיד לתושבים אחרים, ניסה לברר אצלם את כתובתו של הדוקטור, אך מסולם קיבל תשובה וזה "מצטערים איננו מכירים רופא בשם זה". תהה החסיד בליבו "מה קורה כאן? לא יתכן, הרי הרבי אמר שמדובר ברופא ידוע ומפורסם. אולי אני משבש את שמו." חזר ופנה אל תושבי העיר "אולי אתם מכירים רופא בעירכם ששם משפחתו דומה ל "רחמן" ? אך התושבים הפתיחו אותו בתשובתם "לא רק שאין בעירנו רופא בשם דומה, אין בעירנו רופאים כלל". "מה?!" הודעק החסיד, "איך אפשר לדור בעיר שאין בה רופא? מה אתם עושים כשמישהו מאם חולה ורק לרפואה? הם השיבו לו "אנו נושאים עינינו לשמיים ומתפללים לבורא עולם. אנו תולים בו את בטחוננו".

ומה קורה בסוף? תהה החסיד, "האם התפללות נעזת?" ברוך ה" השיבו התושבים, "בחסדי ה' כולם בריאים מחוליים". החסיד הבין את המסר, והחל לתלות בטחונו בבורא עולם, שהוא רופא כל בשר ומפליא לעשות.

המעוניינים להפיץ ולחלק את העלונים ברחבי הארץ
צרו קשר במס': 0523458725

רבנו יוסף חיים-הבן איש חי זצ"ל

"ארבע מאות שקל ביני וביני מה היא" - אם נסתכל היטב האות האמצעית של אברהם ועפרון היא "ר". והאות ר' בגימטריה 200 ולכן האות ר' האמצעית של עפרון ועוד האות ר' האמצעית של אברהם ביחד מקבלים 400, זה מה שהתכוון עפרון שאמר לאברהם "ארבע מאות שקל ביני וביניך". (אדרת אליהו).

ובנוסף לדברי הבן איש חי הקדוש, ניתן לראות לראות דבר נפלא נוסף, בהמשך שמזכיר עפרון הוא מזכיר גם בלי ו': "עפרן" שגם עולה בגימטריה 400. ועוד, ידוע שעפרון היה רע עין, שלקח כסף מאברהם אבינו אף על פי שלא ידע מי הולך להיקבר שם ומה החשיבות של המערה, והינה אם נסתכל היטב גם הגימטריה של המילים "רע עין" עולה בגימטריה 400. ועוד אפשר להקשות קושיה חזקה, יעקב נתן לעשו את כל רכושו שהביא מבית לבן, ונתן לעשו זאת עבור חלקו במערת המכפלה, ושואל החתם סופר למה על עפרון כתוב "רע עין" מפני שלקח 400 שקל? ואצל עשו שלקח את כל רכושו של יעקב לא כתוב "רע עין"? החתם סופר מתרץ שעפרון לא ידע מהי חשיבותה של מערת המכפלה ובכל זאת לקח הרבה כסף בגלל זה נקרא רע עין, אבל עשו שכן ידע מהי ערכה לא ביקש שום כסף אך יעקב נתן לו מרצונו.

מרן פאר הדור - הרב עובדיה יוסף זצ"ל

מותר להקדים שלום לחברו גם שחברו בראש מגולה, ואף על פי שאמר חז"ל (שבת, י'): ששמו של הקב"ה שלום, שנאמר "ויקרא לו ה' שלום". מכל מקום אינו כנותן מכשול לחברו במה שיצטרך לענות לו שלום בגילוי ראש, שדווקא אזכרת ה' או אלוהים אסור להזכיר בגילוי ראש, אבל שלום מותר מן הדין לומר בגילוי ראש. (יבי"א ח/ו טו, ת).

הנהגת בית הכסא

היוצא לנקביו צריך לנהוג צניעות בבית הכסא, ואפילו שיוצא לקטנים צריך לנהוג צניעות בעצמו, ואפילו אם מחמת כן שמחפש מקום צנוע צריך לשהות עצמו מעט, אין לחוש בזה משום איסור כל תשקצו, וגדול כבוד הבריות. (הליכות עולם ח/א עמ' לט).

הנמצא בבית הכסא, אינו רשאי לדבר עם חברו הנמצא בחוץ, משום צניעות. מכל מקום, במקום הפסד ממוזן, יש להקל, וכן במקום צורך גדול. ולכן, בבית כסא שהותקן בו שלוחה של טלפון, ובהיותו שם שמע קול צלצול הטלפון, וחושש שגא יב' בו עניין של הפסד ממוזן או צורך גדול אחר, רשאי לענות לטלפון, אלא שיש לו לקצר בדבריו עד כמה שאפשר. אבל בלא זה, אין לדבר מלל בבית הכסא, אפילו שאין בבית אלא בני ביתו בלבד (יבי"א ח/ח, א. והליכות עולם ח/א עמ' מז).

הרב הגאון שלום ארוש שליט"א

כי לאדם אסור לשמח לעולם שום טובה שעשו לו, לכן עם ישראל היו צריכים לזכור כמה ניסים ונפלאות עשה להם ה', בעשר המכות וכו', וכמה משה רבינו טרח ויגע והשתדל בשביל הגאולה, והרי גם משה איתם באותה סכנה.

וכך היו צריכים לומר למשה "משה רבינו, תודה רבה לך על כל מה שעשית בשבילנו, אבל המצב הזה קשה לנו ומפחיד אותנו. תעזור לנו, תן לנו עצה". אך מפני שלא אמרו כך, אלא אך ורק התלוננו, זה הראה שהם לא אוחזים במדרגה המינימלית הזאת, להיות בן אדם, וזה היה הכישלון שלהם. גם אם נאמר, שאי אפשר היה לדרוש מעם ישראל להגיע לאמונה כזו שלמות, עד שיאמינו שהרע הוא טוב, שזו מדרגה גבוהה בשבילם בשלב כל כך מוקדם לטאולתם, תכף ביציאת מצרים, שבה היו משוקעים עד עכשיו במי"ט שערי טומאה ובהסתרה גדולה, אבל אפשר היה לדרוש מהם להכיר טובה ולהגיד תודה רבה, ולכל הפחות שלא להתלונן ושלא לכפור בטובה שמששה עשה להם, שראו במו עיניהם איזו השתדלות נוראה עשה למענם בכל הזמן של המכות וכו'. גם כאן צריכים לומר, שאילו היו מתעלים מעל הקטטניות וכפיות הטובה שלהם, ומזידים למשה על כל מה שה' עשה להם על ידו, הם היו רואים מיד ניסים ונפלאות עצומים.

העלון מוקדש להצלחת:

ליאב ישראל בן נאוה
אריה בן קוקב
בת חן בת עירית

וייאן בת נוריה
אלעזר בן כוכבה
ליטל בת אורנה חווה

אוריאל בן ציפורה
גיא בן איריס
עזרא בן נאוה

"עין חיים היא למחזיקים בה"

המעוניינים לסייע בהוצאת העלון ובזיכוי הרבים, מוזמנים ליצור קשר:
במספר: 0523458725 או במייל: mahamardaniel@walla.co.il